

Som det er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, er der opstået et *misforhold mellem arbejdsløshedsloven og den sociale lovgivning*. Ved sammenligning med ydelser til invalide- og folkepensionister vil det ses, at disse ydelser er en del højere end arbejdsløshedsunderstøttelsen. Udregnet på årsbasis er arbejdsløshedsunderstøttelsen i øjeblikket 6.458 kr. i dagpenge for en forsørger med fuld anciennitet; for pensionister er grundbeløbet 7.032 kr. Hertil kommer børnetilskud: efter arbejdsløshedsloven 2 kr. 15 øre pr. dag, efter lov om invalide- og folkepension, jfr. lov om offentlig forsorg, 4 kr. pr. dag. Begge parter har adgang til huslejhjælp. Det må udtrykkelig nævnes, at det ikke er invalide- og folkepensionen, der er for høj, men derimod arbejdsløshedsunderstøttelsen, der er for lav. Denne skævhed er opstået i de senere år; tidligere var det omvendte forhold tilfældet. Som vi så ofte har sagt det her i det høje ting, må invalide- og folkepensionen stå i forhold til en arbejdsindtægt, og jeg mener, som det er foreslået, at arbejdsløshedsunderstøttelsen også må afpasses efter arbejdsindtægten. Princippet i forslaget er, at dagpengene for en forsørger skal være 4 gange og for en ikke-forsørger $2\frac{1}{2}$ gang den gennemsnitlige timeløn.

Ved at forhøje dagpengene for en forsørger fra 20 kr. 70 øre til 28 kr. 12 øre, ved forhøjelse af børnetillægget fra 2 kr. 15 øre til 4 kr. pr. dag og ved at holde huslejhjælpen uden for $\frac{4}{5}$ og $\frac{2}{3}$ -grænsens beregninger sker der en væsentlig udjævning af den opståede skævhed.

Hertil kommer en forenkling af loven. De forskellige *reguleringsbestemmelser* udgår, idet de overgår til anden lovgivning. *Karenstiden*, 26 ugers og 39 ugers bestemmelsen, udgår ligeledes. Det er efter min mening tilstrækkeligt med bestemmelsen i lovens § 10, stk. 4.

Endvidere er det hensigten at samordne arbejdsløshedslovens bestemmelser om *kursus m. v. for arbejdsløse* med loven om erhvervs-mæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere. Såvel faglærte som ikke-faglærte må have muligheder for at søge uddannelse ved alle egnede læreanstalter.“

Arbejdsministeren gav ved l. behandling udtryk for, at der i lovforslaget var en del ting, som han var positivt indstillet over for. De problemer, som søgtes løst, var dog mere komplicerede end som så og kunne efter ministerens opfattelse ikke klares så nemt som foreslået, hvilket nærmere begrundedes. Bl. a. ville de foreslåede forhøjelser medføre en betydelig merudgift for staten. Arbejdsministeriet var imidlertid opmærksom på sagen og havde gennem nogen tid arbejdet med disse spørgsmål. „Vi har jo bl. a. fået en tilskyndelse hertil gennem de forskellige forslag og ønsker, som er kommet gennem udtalelser fra faglige kongresser og forskellige arbejdsløsheds-kassers kompetente forsamlinger. Jeg har yderligere som et led i ministeriets forsøg på at få belyst de forskellige foreliggende problemer ved en eventuel revision af arbejdsløshedsloven haft drøftelser